

362

362

заруба за
нечаст

ЕСТЕСТВЕНИ И НЕЕСТЕСТВЕНИ О ПИТНОСТИ.

Мълчаджий

12 Година
43 лекция на Общия ок, кл
12.VII.1933 година
ИЗГРЕВ СОФИЯ.

ДОБРАТА МОЛИТВА

Грее сълнцето.

Не прочета 4-тата глава от I Послан ие към коринтяните от началото до 19 стих. ВСИЧКО В ЖИВОТА Е ПОСТИЖМО.

КРИСИВИ ЛИНИИ В ПРИРОДАТА.

За да бъде човек учен в този смисъл е едно благо. Той трябва да се освободи от всички ине ония философски заблужданея на миналото. Има неестествени опитности. Има опитности, които са останали от неразумните деца. Има опитности, които са останали от неразумните мъже или от неразумните стари хора. Туй го наричат старите истини. Старите истини на глупавите деца. Старите истини на възмажелите хора, които не знаят как да живеят и старите истини на старите, които са оглушили своя го наричат все истини. Той е една страна, на която човек трябва да се спре, да разбира. Той се явил на земята, че не е снесено яйцето да се търкаля по земята, да се търкаля като камък. Урците казват: "амък, който се търкаля, основа не става. Никъде не може да го туриш. И понеже ние от сегашното положение в което се намираме вземаме мярка, мислим, че сега къкто живеем, то е идеално, не е то е фаза на живот. Идеал-е-енай- ният живот е в Бога". Якой ще попита къде е Бог? Не чопли този въпрос. Който изгуби баща си и майка си, пита къде е баща му и майка му? Който не е изгубил, той никога не пита. Той знае всеки момент къде е баща му. А който го изгуби все го търси. Казва: Знаеш ли къде е баща ми? Знаеш ли къде е брат ми? Чегашн ите хора са изгубили своите близки. И даже като срещнеш никой, погледне те и казва, не е той, търси баща си и майка си. Едва в света ще намери един брат, а пък за дригети казвам: Тези н е ги познавам. Сега в разбирането има една хубава страна. Якой път в човека има една такава естествена амбиция, поттик има. Поттик е да се развива човек, да развива онова, което е вложено в него, не каквото са придобили хората. Тие трябва да се радваме на онова, което другите придобиват. И на онова, което ние можем да придобием. А онова, което е вложено от Великата природа в нас, туй трябва да развиваме.

Та казвам: У човека всичките хора има нещо, което са останали недоразвити. Те са проявени. Туй неразвитото, то трябва да излезе и е дължественото. Тогато то се развитие, тогава работите вземат съвсем друга форма. Вземете онова малкото дее, което майката носи, и не

знае в три -4 месеца, първата, втората, трета година, праче това дете. ато стъпи веднага се проявява една музикална дарба. Туй дете, което плака, започва да свири и всички започват да се възхищават. започва да се разкрива един талант. Ега някой от вас може още да плачете. Против това нямам нищо. Когато майка ви ви носи, може да плачете. Пък когато майка ви ви тури в коритото пак можете да плачете. Хубав нещо е плачът. Плачът в природата показва, Той е първата жертва, на което детето се учи да даде нещо от себе си. Чрез плача да се научиш да жертвуваш. Като не даваш, поне от твоите сълзи да капнат на земята. И ти нещо си направил. Защо плачате? Оучите се да жертвувате. Може да се направи известна аналогия. Вие ще кажете: това верно лие. Тази аналогия верна ли е? В-приредата съществува

В природата съществуват известни хармонични линии. Животът върви по известни определени линии. Когато си остраним от тези линии идват всичките страдания, беднотия. Кръщаваме ги с всичките имена. Казвате: Какво трябва да се прави? Ще премахнете дисхармоничните линии, които сте турили. Писанието казва: Напуснете ли своето нещастие и тръгнете ли в Божията път, това са линиите, които Бог турил, които ангелите са турили, когато вселената била построена. Светлината върви по тия линии, теплината върви по тия линии. Всичките добри чувства, всичките хубави мисли вървят по тия линии. Всяко хармонично движение върви по тия линии. Когато вървим по тази линия усещаме радост и веселие. Ти си млад. Щом изгубиш тази линия на движение, веднага ще дойде искушението. Ръка те боли, глава те боли.

Казваш: Какво ми стена, урочасах. Условията не са добри. Защо ми е лош, майка ми е лоша. Такава галиматия. Търсиш причината, като дойдете до стрелочника, кажете му: Дайте ми правата линия на Царството Божие. Казваш: Тий ми линията казваш: Дай ми линията за света. Той ти отвори линията на света. Ти вървих по линията на света и търсиш Царството Божие. Тажи на стрелочника: Дай ми линията на Царството Божие. Вие като отидете, не знаете как да говорите. Онзи българин, който работил в Румъния, казва: Хей домнуле. Ще говорите на румънски. Ако говориш на български той не разбира. Казваш: Не разбираш ли румънски. Та ние говорим по своему. Ние трябва да напуснем нашия език и да научим езика на природата. Спасенето е там. Но като не научим този език на живата природа, нещастето не може да дойде. Може някой да разправя, че е царски син, но основната линия, това са красивите линии в природата. Егашните техници, инженери, познават тия линии. Когато се построи един мост. Ако турят тия хармонични линии, тогава товарът се разпределя по всичките части на този мост, не се стрепава, той е устойчив, каквато и тежест да мине върху него, се разпределя равномерно. По всичките пресичания на

линиите. Когато тия линии са хармонично поставени, тогава стават много важни работи. И вие имате сега мостове в вас. Вашите мостови здрави ли са? Вие искате да живеете един идеален живот, знаете ли казио и ешо е идеалния живот. Вие искате да ви обичат хората, но то е второстепенно. Най-първо се научете на изкуството вие да обичате. Най-първо се научете на изкуството, когато Бог ви обича, оценявайте Неговата Любов. Да възприемеме ~~вашата~~ Божията Любов и да я оценяваме, да я различаваме. Якой път ние не можем да различим Божията Любов, Божията Любов се отличава по това, че носи живот. Когато възприемеш първият лъч, Божествените лъчи всяко са носят същото. Никакво страдание няма. Щом като Божественото тече в човека, човек е мощен. Щом престане ~~Божественото~~ и дойде нещастието, веднага се изменят твоето същество. Щом се изменя твоето същество трябва да знаеш, че не са хубави красави линии. Сега понакой път ние хората се спирате и казвате: А з принадлежи към едикой си народ. Не говорете така. В света съществува един народ на красивите линии. Той е Божественият народ, избраният народ. Всички ~~ти~~ линии, които са членове на този народ, тяхните лица се отличават. Али сте гледали някой път как някой става кисел, недоволен. Доволството какво е? Само бедният може да бъде недоволен. Богатият всякога е доволен. Тогава аз вземам думата богат и сиромах. Под думата богат разбирам човек богат с добродетели, с мисли, с постъпки. Когато разбиране в мъдрост и знание. Сиромах разбирам от престъпления. Всички трябва да бъдем такива сиромаси. Голяма сиромашия. Казвате: Аз не искам да бъда такъв сиромах. Сиромах от добродетели не го желая. Сиромах от престъпления. Трябва да дъбеш един беден човек да не знаеш какво нещо е престъпление. Вие ~~т~~гава казвате: Защо станахме сиромаси? Защото забогатякте в престъпления. Казват: какво трябва да правим, за да станем богати? – Станете сиромаси в престъпления и непременно богати ще станете. Всеки може да стане богат в материално отношение, ама ще станеш възпърво сиромах в престъпления.

Трябва сега едно разбиране, което може да се приложи. Сега в вас има известни стари навици. Вие не можете да се примирите. Казвате: Аз съм вече на 40 години? Такво означават 40-те години. Вземете 7, 14, 21, 28. Таква е разликата между две по 7 равно на 14; 3 по 7 равно на 21, 4 по 7 равно на 28. Сега следующето число какво ще бъде? 35, 42, 49,

Якой път щастието ти искаш да дойде в вас без никакъв труд. Човек трябва да знае да мисли, да разбира. ~~Тези~~ числа имат отношение към физичесия свят. Ако вие не разбирате простата аритметика, ако вие не разбирате алгебра и математика, тогава вашият жи-

вот не може да бъде уреден. На физическото поле, вие трябва да бъдете един добър математик. В духовният свят трябва да бъдете един отличен музикант. Две неща човек трябва да има. Ще кажете, а в Божествения? За да бъдеш музикант не е лесна работа. "Ай-първо у тебе трябва да има един тон, после трябва да знаеш какво нещо е време. Трябва да знаеш какво нещо е пространство. Трябва да имаш отлична памет, да помниш всичко от създадието на мира какво е станало. Казваш може ли да бъде това? – Може. Има хора, които помнят от създаванието на мира. Помни човека, че е бил в рая. Ще намери Адама в рая. Казва: Бях в рая, изпъдиха ме. Вас, ако потита, къде сте били? Откъде започва вашата история, Адам ще каже; А рая започва моята история. И Адама има нещо, което не знае. Той не знае как Господ го е мачкал. Казва, това как ме мачкал Господ не го помня, и Ева, ако попитате, когато я направиша от Адама, ще каже: "Не знам. Че и аз не знам нещо. Че Господ живее, в рая и че е направил, не знае. Ева знае едно нещо. Казва: Аз помня онова дърво, от което ядох. "Онния онзи, които ме изкуси за пръв път. За Любовта ми говори. Първото нещастие в Любовта беше на Ева: Вярваше на всичките хора. Казва: този човек като говори, говори истината. Тя му повярва и яде. Казва: Първото разочарование на Ева беше като повярва на онзи и направи това, което и каза, тя се разочарова и казва: Не си струва човек да вярва кой каквото е казал. Господ казва едно нещо – Не, не, той иска да кое регира. Казва и той иска вас да изпита. Те са неща на миналото. Вие не знаете каква е аллегорията. Вие не знаете каква е била обстановката. Вие не знаете какво е било туй дърво, вие не знаете каква е била тази змия. Само си представяте какво е било. Това са символи но има една реалност. питам, когато един съвремен писател описва онни чувства, които се събуждат в душата на младия момък и онни чувства, които се събуждат в душата на младата мома, той ги изнася. Как ги знае. Верно ли е или не? По какво познавате любовта? Казвате еди човек си мома се е влюбила по какво и познавате. Няма никакво влюбване. Ако момата се е влюбила като пипна пулса и има едно малко повишение на пулса, един градус има повече, тя имала 36-37 градуса, а сега има 37-38. Всяка болест в света е любов. Все от любов боледуват хората. Всичките болести в света се дължат на любовни чувства. Влюбил се човека повишила се температурата. Влюбил се някой в някоя вдене, някоя майонеза или печена кокошка или печено прасе. Аде и гледаш на другия ден температурата се е повишила. Любовни работи. Това е пак влюбване. Но туй повишението на температурата, то върви по известни правилни линии. Минозима от вас се плашите, когато се волиш температурата.

Ако повишението на температурата не трябва да ви плаши, когато спада температурата е по-лошо. Когато спада или се повишава или се повишава трябва да има съществие. В температурата, която върви по тези линии. Казвам: Не е лошото в повишението на температурата. В вас се повишава температурата, вие ще се плашите. Казвате: Аз съм болен човек. Ако в вас се повиши температурата, вие се радвайте. Значи трябва да се превърне този външен огън. Трябва да се превърне на един вътрешен пламък, да се разпредели. Когато огънят не се разпределя правилно, пречи се на растенето. А когато се определя растенето правилно, спомага за растенето на человека. То е разпределянето на огъня, за да може всяка част на човешкото тяло да се подига и да расте. Първите хора, които взеха идеята за Христа, разбираха. Сега хората, които дойдоха разбират по един механически начин. Казват: Гледат на външната страна. Целият ден искат да видят Христа и казват: „Идях Христа. Видях светлото лице, погледна ме. Че видяли светлите лице, че погледнал Христос, какво искал да каже Христос? Вие се намирате в положението на онзи руски студент, който бил в една академия и видял Христа. Христос му казал: Не ти харесвам очите. И той казва, щом Христос не ми харесва очите, взима една свещ, туря си едното око на свещта и го изгаря. Идват студенти, спасяват го. Той казва: Не ми харесва Христос очите, но той не е разбрал Христа. Защо той трябва да изгори очите си. В гледането не са виновати външните очи. Начинът по който очите трябва да се определят употребят очите, е важно. Та казва: В гледането очите се изопачават, когато тия линии не са правилни.

Да кажем вие сте сам, какъв трябва да бъде моралът на човека? Аз да ви кажа: Вие мислите, че сте сам. Седите в стаята и искате да извършите нещо и си казвате: „Яма кой да ме гледа. Погледне нагоре и казвате, че има Господ има ангели.“ Когава искаш да направиш нещо, но хиляди очи има в тъмнината. Мълчат, но нещо те беспокои, гледаш насам натам. Гледаш през прозорците, идеш върнеш се. Но щом направиш престъпление, веднага нещо казва: Видях. Ти казваш кой ме видя? Как искаш да се успокоиш, кой ме видя? Не хората те видяха, но онзи, от който ти не може да се избавиш, от който зависи твоята съдба в света. нашият успех на земята не зависи от хората. Те са само условие, а зависи от тези, които виждат. Когато един студент влезе в кое и да е училище, или в университета или в гимназията или в основното училище, от кого зависи този прогрес? От учителя. От какво зависи? Условията на нова дете, което се ражда, от майката зависят.

То казва: Не искам нищо да зная за майка си. Нето детето приема всичко от майката. Зад майка си човек има нещо подалече.

Ние трябва да дойдем до една линия, дето трябва да бъде разбрата. Сега има линии на недоволство. Явява се едно чувство на недоволство. Или да кажем някой човек ти говори нещо, казваш: Този човек дали ми говори истината или не. То е най-простата работа. Явява се едно шише с чиста вода. Казваш: Чиста ли е водата. Чиста ли е водата или е злокачествена. Ще видиш. Ти сега си малко болен, пий от тази вода. Ако след половин час се подобри твоето положение няма какво да се съмняваш в водата. Казвам: Божийте блага, които всеки ден идват в нас живеят добре. Казвате: Какво ще стане с нас утре или след 20 години? След 20 години ще бъдете пак същият, както сега. Ще се изменят условията. Но ти ще бъдеш пак човек, пак ще разрешаваш известни въпроси. Казваш: Ако ида на небето, като ида при ангелите, че и то там има работа? Ако си в болницата какво трябва да правиш? Казвам: Ще лежиш на кревата сестри милосердни ще те обличат, че те събличат вечерно време, че има ядене, пиење. Ще те пренасят от едно място на друго. Сестрите ще ти говорят полекичка. Ще те утешават. Ами като аз здравеши, какво ще бъдеш? Няма да има склонът тебе никакви милосердни сестри, никакви лекари. Ще ти дадат мотиката ще идеш на изгнане да копаеш и ще научиш какво нещо е мотиката. Мотика наричам човешката воля. Аз употребявам търнакопа, мотиката, брадват. Това е човешката воля в всичките свои приложения. Ти като идеш да копаеш няма да ископаеш цялата земя. Ще ископаеш една част и ще се ползваш. Или ще имаш едно упражнение, с което да развиваш своята воля. Тога в какво седи развитието на човешката воля? Каквото и да кажем вие сте свили вежди. Е в къщи синът или дъщерята, бутнали една чаша и я строили. Вие седите и мислите, вие сте се разгневили. Колко струва чашата? 10 лева. Вие сте се разгневили и казвате: Ще го набия. Как да строиш чашата. Нещо ти назва: Спри се. Ти като не набиеш детето, чашата няма да стане здрава? Детето е набито и чашата е строена. От две злини една добродетел може ли да се ръди? Ти който така мислиш, да набиеш другите, не си ли счупил някоя чаша. Колко мисли желания са изпопулени. Ако Господ рече да те набие, от тебе нищо няма да остане. Господ има хиляди и хиляди счупени чаши. Господ ще отвори тъвтера и ще види, че ти си изпочупил много чаши. Той с пръст не те е бутнал. А ти за една чаша от 10 лева, вдигаш цял скандал. Какво е ~~значение~~ ти ~~това~~ ^{заключението}? Една цел има. Щом детето счупи една чаша, ти иди купи втора чаша, и купи една чаша за една бедна вдовица. Вторият път детето като счупи, купи една за вас, две за вдовицата. Третия път като счупи чашата,

купи три чаши за вдовицата, четвъртия път като купи – четири. за вдовицата. Ти казваш: Къде ще иде края? – Сега къде отива краят? Краят много добър ще бъде. Това е Философия. Ако по този начин вие не разсъждавате, тъй както сега вървите, ние ще дойдем до едно голямо противоречие. Ти казваш: Ще ида да взема хляб от фурната. Имам пари. До тогава, докато фурнаджиата пече хляба, имаш възможност да вземеш, но един ден фурнаджиата казва: „Е искаш да печа хляб.“ Арзаватчията казва: „Е искаш да продавам зарзават. Ти тупаш джоба си, пари имаш, но никой не иска твоите пари, какво ще правиш? Ами ако ти влезеш в един свят, дето всичките хора са глухи. Ти носиш цигулка на кого ще свириш? Аз се чудя на ума ти ще свириш на глухите хора. Глухите хора от музика не се нуждаят. Слепите хора от художество не се нуждаят. Куките хора от ходене не се нуждаят. Мъртвите хора от хляб не се нуждаят. Това не е разбиране. Всеки човек, който страда, е мъртъв. Ти като страдаш и се мъчиш, умираш. Борбата в страданието седи в туй. Ония възможности които служат за смърта да ги превърнеш да работят за живота. Така правят растенията. Онеzi, мъртвите материали, те вземат, внасят ги като строеж и растат нагоре. Всичките страдания, които съществуват, това са възможности. Има две неща: Ако ти не ги превърнеш в полза на самия живот, то ще те отровят, те ще бъдат твоята смърт. Те ще те заринат, ти ще се погребеш. Сега – не.

Сега не искам да ви изнасям една философия, да се уплашите. Искам да говоря за едно знание, с което да ви помогна. Понякото път и учените хора се намират в едно голямо противоречие, как да изяснят известна истината. Ако разправя на някой човек за появяването на накъя болест, тия празници могат да го уплашат. Той като чете за болестта, мисли, че тази болест го е хванал ала. Има условия, при които никаква болест не може да те хване. Болестта е нещо живе. Като дойде в тебе, ако има храна, ще живее, еко няма храна заминава си. Тя болестта, като дойде в тебе, ако има нещо заради тебе остава, ако няма, заминава си. Ако болестта остава в тебе има какво да яде и пие. Остави я да изяде всичко и като изяде и ти ще се освободиш. Назован – сега

Казваш сега за красивите линии в живота. Казвам: „Къде са сега вашите хармонични линии на 7 години? Какво мислех като бях на 7 години, или когато бях на 14 години? Сега някой са на 49, на 50. Някой са на 50–60 на 70 години. Казвате: Остаряхме. Каква е вашата страсот с старостта на Адама? Вие сте едно малко дете. Вие казвате, 40 години имам. Какво показват годините? Годи-

ните не са които състаряват човека, неговото разбиране го състарява. А не неговото разбиране? Изменете начина на мислите и веднага старостта ще престане. Казвам: Ще обясним положението:

Този триъгълник какво означава? Вие сте изучавали триъгълника. Този триъгълник означава човешкия нос. Триъгълникът е мярка, с която трябва да започнем. Казвате линията AC и BC. Те са двете страни.

Отдолу имате основата на този нос. Разширението на AB е отдолу.

Двете линии показват интенсивността на движението. Тази дължина AC и BC показва вътрешната интенсивност на вашия ум. Линията AB означава какво е вложено вътре. Чувствата ни са вложени в ума.

Ако вашето сърце няма участие в вашия ум, нищо не може да се постигне. Следователно, когато тази линия се разширява, чувствата вземат участие, тогава може да се реализира нещо. Всяка мисъл се реализира дотолкото, доколкото има чувство вложено в нея. Чувствата вземам като Божествена възможност, която падхрава човешката мисъл. Не говоря за желанията. Желанието е нещо човешко. Има желания, които трябва да се преодолеят, или страсти има. Казвате: Пристрасти се. те са пак от второстепен произход. Казвам: Чувството в човека е чисто Божествено. Ако в тебе тази линия AB няма съответствие, тя трябва, тя трябва да има съответствие според този триъгълник, трябва да е симетрично устроена. Ако носът не е построен както трябва, дишането няма да стане правилно. След туй теченията, които излизат от твоя мозък, няма да стават правилно. От мозъка излизат течения. Не мислете, че е пръста работа. Носът на човека е един акомулатор, по повърхността минават всичките енергии и отиват по цялото тяло. От него зависи какво ще бъде твоето състояние.

Ние, съвремените хора развалиме живот, защото не знаем как да поправим носа. Якой си пипа носа. те са уловки на черната ложа. Когато човек дойде до носа, той трябва да се спре. Поспри се, извади кърпата, поспри се малко и пипни носа си много деликатно.

. Ти го хванеш изведен, мислиш, че си играеш и така развалиш цялото си бъдеще. Сега казваш: Имам морален живот. Какъв е носът ти?

Ще го погледиш и казваш: Не е красив носът ми. Кой е красивият нос? Един човек, който не говори истината, тий няма красив нос.

Един човек, който не знае как да гледа, той няма красив нос. Носът постоянно се мени, не мислете, че той е нещо като статуя.

Всеки ден вашият нос се изменя. Вие не сте го изучавали. Носът е жив. Носът се изменя. Ако знаете закона, от невидимият свят искат да поправят вашият носи, вие го развалите. Так дойдата ангели,

поправят, поправят, вие разваляте. Те поправят, вие разваляте, те поправят вие разваляте. Най-после казваш: Не ми струва носът. Тако го хванеш и казваш: Не ми струва носът. Значи имате една идея. Вие искате да имате красив нос. Ако ви попитам да начертайте един красив нос, как ще го начертайте? Най-първо детински-те носове имат такъв характер с криви линии. Възрастните имат друг характер. И двете трябва да ги съедините. Туй, което е и туй, което е в младите образува един кръг. Тия двете положения те се допълват. Като имаш един кръг, това показва, че постъпките, които си имал в детинство, които си имал и в средна възраст, те се съединяват, завръзват се и имат и образуват едно цяло. Една възможност вече се крие.

~~Казвам: С този нос, с този детския, трябва да възприемаме.~~
~~А този нос /На възрастния/ дава . Туй, което си възприел, ако то не ти служи за никаква полза, защо ти е? Възприятието трябва да знаеш как да възприемеш Любовта. В даването трябвад да знаеш как да дадеш светлината, която излиза от тебе. Всеки човек се нуждае от светлина. Любовта не се дава. Всякога се възприема. Но любовта винаги ще се прояви в някоя добра постъпка. Бог, след като прояви своята любов към нас, ни възприемаме любовта му. Ти не може по същия начин и ти да дадеш. Ти ще проявиш своята любов в вид на светлина. На туй дете, което седи и плаче, мислиши ще му купиш цигулка, ще му покажеш да се учи. Като се научи това дете да се радва, че е придобило нещо. Няма да го потупкаш, да кажеш, че станеш добро дете. Такава философия да стане добро. Като се научиш да свири, то знае. Като не знаеш да свириш, казваш: Да бъда добър човек. Ако ти, не знаеш да пееш, добър човек не може да бъдеш. Ти искаш да направиш едно добро. Най-първо попей. Доброто ще го направиш тъй както пееш. Седи, че попей. Казваш: Как ще пея ще ми смеят. Ами как ще направиш доброто. Ти ще дадеш на един човек 20 лева и мислиши, че правиш добро, ти го съблазняваш. Ти му даваш дрехи, че какво добро има в това? И Бога направи на Адама кожени дрехи и като го облече изпъди го из рая навън. И ти като го облечеш ще го изпъдиш из рая навън. Щом те облече някой, той е намислил да те изпрати из рая навън. Ти казваш: Мъжът ми да ми купи един хубов костюм. И из рая навън ще те прати. Като купи един хубав костюм, из рая навън ще идеш. Докато хората бяха голи, бяха в рая. Като се облякоха в дрехи, излязоха из рая навън. Щом поискаха, костюм, облече ги Господ и ги изпрати из рая навън. Вие искате да се облечете. Имате всичките блага на земята. Искате богатство да ви даде, искате знание да ви даде, и след като ви го даде ще ви покаже вратата на рая и ще ви тури да работите.~~

Казвате: Богът с богатството, което ви дадох идете да работите, да направите нещо. То е иносказателно. То е противоречие, което съществува в всичца ви. В всичца ви има едно противоречие. Няма никакой, който да е щастлив. Защото аз не виждам щастливи лица. Но ви погледах по моя език бих ви писал, чете всичките противоречия, които станали, носите ги никой върви дрехите му оцапани. Казва: Времето беше лошо. Той се оцапал, но не говори истината. Миналата вечер бил в кръчмата и като излязъл тук падал, там падал. Не казва: Бях на угощението, посръбнахме си. Дрехите му нечисти, казва, че ще ги очисти. Не е лошото в яденето и пиемето. Но яденето и пиемето, което остава отрова в човека, то не е на място. Всяко едно ядене, всяко едно пиеме, когато човек седне, едно от правилата е. след като искаш да се нахраниш, ти веднага трябва да помислиш за онази велика жертва, която Бог прави като ти дава яденето. Но разумни същества са вложени в това ядене. Ти казваш: Това ядене не е хубаво. Онова не е хубаво и от всичко си недоволен. Ще намериш никаква погрешка, че яденето не е сготвено, като че ти си цел, като че целия свят е направен за тебе да ти служи. То е крива философия в живота.

Сега туй, което изнасям, и е искам вие да кажете: Ние сме лоши хора. Да кажа, че стъм лош, за мене въпросът не е така. Ние трябва да бъдем добри. Но че сме невежи, ние трябва да бъдем умни.

Знанието е, което трябва да се добие. Има пътища, по които знанието може да се добие. Има начини, но които знанието може да си добие. Може да вземеш една класическа книга. Мнозина от вас са чели Платона. Коя е основната мисъл, която Платон е казал? Коя е основната мисъл, която Кант е казал? Коя е основната мисъл, която Гьоте е казал? Коя е основната мисъл на Толстия. Всеки човек има по една основна мисъл, откъдето започва разтакъването. Трябва да знаеш какво писал Толстой. Основната мисъл, коя е на Толстой? – може онези, които изучават живота на Толстой да кажат: Но изучаваш своя си живот, трябва да намериш своята си основна мисъл, на своя живот. Една мисъл, която е като основа, върху, която се гравира твоето тяло. Ако намериш основната мисъл, ще зависи бъдещето състояние на твоето състояние на твоя ум и на твоята симпатична нервна система. Сега имаш едно неразположение на духа и не знаеш на какво се дължи.

Ти най-първо трябва да се учиш да вършиш в невъзможното. Кои са невъзможни работи. Те са необикновени работи. Необикновеното и невъзможното в света, то носи благото. Ами тази вселена, която не разбираме, туй благо, което не разбираме, всеки ден в него живеем. В онова, което не разбираме, онова страшното, великото, в

тия звезди, които са далече, не знаем какво е тяхното предназначение, нито можем да имаме истинско понятие за слънцето, но туй, което не знаем, от него очакваме бларо. Макар да не знаем за слънцето, но от топлината и светлината на слънцето ние се ползваме, въпреки да знаем нищо за слънцето. Ако река да ви говоря на един език, вие ще се изпоплашите. Трябва да се подгответе най-първо. Вие се изпоплашите, че нямате оази любов, която изпължда страхът. Любитата в вас е отвън, а стръхът е отвътре. Ако имате баща умрял и ви се яви, вие ще го видите ще се изпоплашите. Не допускате в ума си, че може да го видите, вие мислите, че баща ви е умрял. Ако майка ви е умряла и се яви, ще припаднете от страх. Не допускате, че може да я видите. Ако майка ви може да е умряла, не е ваша. Ако вашият баща е умрял, той не е ваш баща. Ако брат – приятелят ви умрял, той не е ваш приятел. Когато ние ги допускаме после се страхуваме. Казвам сега вие ще плашите от страданието. Защо? Защото нямате любов. Вие се плашите от една мечка. Защо? – Защото нямате любов. Тогава няма ли да бъдете в положението на онзи българин, който ходил за дърва в гората и не можел да намери дърва. Илил човекът и вече искал да се върне. По едно време иде една мечка държи си лапата и иде към него, дига си лапата и той вижда един трън влязъл в крака и. Той взема хваща лацата, изважда тръна, малко масло имал, взел памазал, тогава мечката го хваща, води го към изсечени дървета, тук да си вземеш. После го завежда при едно дебело дърво в него имало кошери и му казва: Вземи си мед и тя си заминава. Вие ще кажете, това е за настърчение. Това са иносказания. Може да е така. Но в същност какво ще крие в една мечка. Или какво се крие в една змия? Христос е казал: Бъдете хитри като змиите. Не казва, бъдете хитри като таралежите, бъдете хитри като маймуните, а казва бъдете хитри като змиите и не злобиви като гълъбите? Гълъбът защо е незлобив. Защото се храни само с зърница. Гълъбът като птица в хилядите векове, дото минал досега меню – не е изменил своето меню, всяко е бил вегетарианец, убеждение има, воля има. При всичките лоши условия, то никога не е изменил начинът на своето хранене. Значи каква вяра има гълъбът?, че Бог е промислил заради него? Орелът се е научил да яде мясо, славеят, който е певец и той отстъпил. Единственият между птиците, гълъбът и гургулицата няколко екземпляри само са запазили своя начин на хранене. Как ги наричат? Броцките птици. Нитам: Колко хора има на земята, които са запазили своето вегетарианство, наричали ги хората на любовта. Човек като му направиш най-голямото зло, да прощава. Казва: Аз прощавам. Не само да кажеш, но да не го засяга. Едно дете вчера дойде при мене, един млад момък, ид с разправя: Вярвах в Бога понапред, но хвърлих Евангелието. Би-

лията, изпаднах в безверие. Извърших много престъпления. Най-после извърших убийство, осъждат го, стои в милиона две години, много време лежах в букаи, но намерих истината, започнал да чете новите течения, просветил се. И казва: Като гледам на своя си живот, тия букаи, които ми дрънкаха, най-първо исках да ги махна. А сега като си помисля за тях, много ми е приятно, понеже като бях в тях, в мене се роди нещо хубаво. Като помисля за букаи, онзи път, по който се върнах, онова новото разбиране, което имам за живота, стана цял един преврат, благодаря на Бога, че ме туриха в тия букаи, че ме ограничиха да намеря пътя в живота, да намеря този вътрешен мир. Казва: Какъв ще бъде краят? По пъти, по който съм тръгнал, много нещо прежидях. Преживял човека, но ценни, понеже става в туй единство. Гледам очите му са още разногледи. Гледам ушите му и му казвам: Имаш още тебък път, трябва да работиш над себе си до край. Човек, докато не стане съвършен, трябва да работи. Съвършенството е цел. Докато достигне онази граница, дето няма да има възможност вече за падане, докато ти вървиш из планината, ти знаеш, че всекога има възможност да се хлъзнем и да паднем. Като слезеш на полето е равно, а докато си в Балкана, дето има канари и тръчинки, ако в тия места ти не обръщаш внимание, всяко можеш да бъдеш подложен на едно вътрешно изпитание.

Казвам: Първото нещо, като пипнете носа, трябва да мислите за вашата любов. За новото, което Бог е вложил в всето. Стартото е вложено дуло /стомаха/. Това е горе. Но идвете са незавършени. Има трето нещо, което Бог е вложил в човека. Третото нещо е вложило Духа си. и ще ме познава. Третото нещо, което иде е влагането на Духа. Не знаете кога ще дойде влагането на Духа. То обединява. Силата на главата и силата на сърцето и тогава ще се роди нова състянние, което хората наричат нов човек. Той вече е господар на своето положение, той няма да бъде изложен на сегашните страдания и заболявания. Някой път може съвсем да изгубиш своето равновесие. Но някой път изгубваш своето равновесие, не по своя вина. И всичките хора има едно отклонение. Има едно сблъскване с света. Ако ние не знаем как да се пазим, всякога можем да излезем из своята реалност. Знаете какво нещо е колективната мисъл на човечеството? Ако не си под влиянието на колективната мисъл под влиянието на небето, на божествената мисъл, на ангелите, на архангелите, на серафимите, на всичките светии на земята. Ако ти мислиш сам да направиш нещо, ти се самоизмамваш. Човек, за да издържа трябва да има тишина. Когато влезеш в университета, какво е мощното и силното? Ова са хилядите учени хора, които седят в лицето на тия професори, в

лицето на тия професори, виждам всичките учени хора на миналото. Те са зад тия професори. Имат една мощна сила професорите. Чувстват и учениците чувствуват. Има нещо мощно и велико в света и всички трябва да го чувствуваме. Ако ти не можеш да чувствуваш туй велико-
то в света, не само един момент, но постоянно, като на зазоряване. Като че сълънцето изгрява и да се възраства. Казвам: В туй отн-ощение вие седите и не знаете по кой начин вашият малък нос, който имате, то е нещо, което е хвърлено на екрана, вие не сте изучавали носа на никакой светия, на никакой ангел. Ангели има даже на земята въплотени. Ти като бутнеш носа, ти като бутнеш носа, трансформира се състоянието. Жадния човек, щом изпие чашата и веднага жаждата изчезва. Ако знаеш как да бутнеш носа си, умът е в съприкосновение с твоята воля, ако знаеш как да бутнеш между твоят ум и твоято воля има съответствие и като бутнеш ще се измени състоянието на твоята симпатична нервна система, ти станеш радостен и като си болен казваш оздравя. Христос знаеше как да бута. Той знаеше красивите линии. Той взе плю на земята, забърка малко кал, тури я на очите на слепия и му каза: "Иди Силуаме и се омий" И ще прогледаш. Мозина казвате: да може аз да отварям очите на слепите. Не е въпрос за отваряне на очите? Трябва да знаеш ти си слеп, направи кал, намажи очите си. Каша едно разположение, което помрачава ума ти. Вземи малко кал, и ако ти може да измениш твоето състояние, вътрешното състояние, което може да ти причини много вреди, но ако не знаеш не съжалявай, че страданието е дошло. Съжалявай, че не си могъл да използваш това, което се е случило. Понякога път младата мома се спира. Тя се погледна и казва, че е красива, но че не е достигнала до върха на своята красота. Казвате: Аз съм добродетелен, но вие не сте достигнали до върха на вашата добродетел. Или казвате, че сте силен, вие не сте дошли до върха на силата си. Туй, което имате нека да бъде потник. От туй има енен- още повече да добиете. Качете се по-горе. Но тази добродете л, която вие имате, на туй знание, има още. Казвате: Еше това не ми трябва. Тогава питам ви, ако тръгнете на дълъг път и днес сте извървали 20 километра, и казваш, не искам да вървя, какво ще спечеля този път като извървя. И ще имате опитност. Този живот трябва да се исходи. Ти се извърви до край. Ако се спрете, ще остане вашия живот неразбран. Досега искате всички да разбираят живота на другите хора. Вашият живот не можете да разбираете. Най-първо разберате вашият живот. И ще разберете живота на другите хора. Никога не може да разберете живота на другите хора, ако не разберете вътрешния живот. Понеже ти си само огледало в което животи на другите хора може да се отрази.

Може да ви каже какъв е животът на другите хора. Ако вие станете толков чувствителни, ако доидете до един човек, може да знаете какъв е. Не само това може да знаете, какво ще му се случи. Нали някой хора предсказват, гадателите, пророчите, който са предричали, те са хора, които като дейдат в съприкосновение, веднага животът се отразява върху тях, отразява се Божествената мисъл. Всеки, който е чист в чистата вода веднага ще стане отражение. Казвам сега: Знанието е достояние на чистите умове. Някой ще каже: Много мисля, а каквите идеи дейдат не ги помни. Че ако не помниш нямаш тези трансформатори. Тогава щом не можеш помниш мястото, мястото не знаеш, времето не знаеш, гласът какъв беше не помниш. Казваш, ама видях нещо. Най-първо трябва да знаеш тока на този, който ти говори. Първият ток. Да знаеш този ток, колко време е продължил, на кое място. Защо и за какво ти казал. Трябва да бъдете паметливи. Трябва да знаете най-добродетелните места къде са. След туй, и което време се проявяват. На тия родители и тона трябва да знаете. На една добродетел какъв е тонът? К

Казвам сега: На някой съвременни хора не-еа носът е дебел, искат да се изтъни. Не е дебел носът, но много отлагания има. Като разглеждате человека, тази линия на носът трябва да бъде много правилна. Тия две отвърстия трябва да бъдат хармонични. Тази горна линия над ноздрите показва какво можеш да вземеш. Горната линия показва, какво може да вземеш, а долната изпънителата показва, какво можеш да даше. Едновременно красивият нос има тия двете линии, изразява тия двете състояния. Тази изпънителата част показва какво може да дадеш, а горната, част, която е вглъбната показва възможността какво може да вземеш. Най-първо, туй, което ти вземеш от Бога. Долната линия показва какво си придобил. А другата линия показва какво можеш да дадеш. Ако изчезнат тия линии, носът става гладък и твоята работа и свършена. Никога не оставяйте тази част на носа да се изравни. Нека има тия иддадени и вглъбнати линии. Туй показва една възможност. Туй показва състоянието на твоето сърце, състоянието на твоята душа. Ти искаш да си красив. Някой път носът ти се завърта накрая като човка. Да бъде като планински връх, то е най-високото място, от дето като погледнеш да виждаш всичката красота. Не трябва да бъде начупен, но да бъде навсякдве гладък.

Да остане мисълта: Неразвалийте онова, което Бог върши за нас. Не развалийте вашия нос. Като развалите носа си, ще развалите ума и сърцето си. Утвърдните ние съдим за вътрешното и от вътрешното съдим за външното. Аз това вземам само за емблема, не

да се изпоплашите. Вашият нос сега е в строеж. Аз говоря за нормалните носове. Някой казва: Малък е носа ми. Ищо не значи. Той е в строеж. От него за 1000-2000 години може да израстне ~~но~~ носът показва онова нормално състояние, което имаш в мозъка, онова нормално състояние, което имаш в симпатичната нервна система, следователно непременно трябва да се урегулират носовете на хората отвън ~~и~~ А посъл човешката мисъл. В всичките школи, на миналото са се старали да уравновесят носа, очите, ушите ~~и~~ Тия главни органи да вземат нормално състояние, за да бъде здрав човек. Здравият човек е силен, може да преодолява мъчнотите, които се срещат в света.

Та казвам, сега аз искам да ви наведа, че има едно нещо, което вие трябва да държите в почит и уважение засега на земята, да почитате носа си, да знаете, че е свещен. Имайте едно правило: ~~П~~азете носа си. Догодка, докато вашият нос е здрав, очите ще бъдат здрави, ушите ще бъдат здрави. ~~Д~~окато е здрав вашият нос, устата ще бъдат здрави, стомахът ще бъде здрав, гърдите ще бъдат здрави. Дойде ли най-малкото нарушение в носа ви, оттам насетне всичко започва да се разглобява ~~и~~ сега, може да дойдете до друга крайност. В онова, което се проектира, вие като мислите всичката ви деяност, къде е съсредоточена? Каквото мислите, къде е съсредоточена мисълта?

Знаете ли да се махне носа ~~ви~~, че бъде нещастие. Ако се махнат изпъканите части на ноздрите и това е нещастие ~~и~~ Това е един хубав планински връх, където става трансформиране на човешката енергия. Вие не можете да оцените какво благо е носът, при сегашното състояние ~~ти~~ седиш, не ти върви, погледни носа си. Докато имаш този нос, нещо под лъжичката ти казва: за носа, на място е. Когато носът ти е на място, Господ и в сърцето говори и в ума ти говори. Когато носът не е на място, Господ не говори. Инозина от вас като срещнат един човек, къде го гледате: Централната част на човека къде е? Носът. Очите, ушите, устата, това са украшения на този триъгълник. Триъгълникът всяко показва да бъдеш съвършен ~~и~~ огато искат да представят Бога, представят го триъгълник. Бог се проявява в нашите мисли, Бог се проявява в нашите чувства, Бог се проявява в нашите постылки. - Онова, което ние можем да направим в дадения случай ~~и~~ Всичко туй се отпечатва върху носа. Аз говоря за този нос, който ще имате на вашето духовно тяло, след като заминете за другият свят, като погледнете пак ще имате нос. В онзи свят няма да бъдете без нос. Като погледнете носа ще трепти с всички и ай-хубави цветове. На какво да го уподобим ~~и~~ На една крисав градина, обрасла с най-хубави, красиви плоди и дървета, то е външната красота в човека.

Като срещнеш кой да е пророк, като срещнеш кой да е учител, като срещнеш кой да е светия, неговата сила седи в носа. ~~Чудна~~ За този нос разбирам това, което е скрито, невидимо, но от видимото ние ще вървим към невидимото. Ако понякога път забелязваме някой дефект ще знаем, че е недоискаран, трябва да се работи. Някой казва: Да умре. Какво подразбираш? Има нещо, което липсва. Човек иска да умре. Защото губи онova младенческото. Добрините, които в детинството имал. Казва: Трябва да се освободя от този стария живот. Ако иска да умре, за да стане светия, на място е смъртта. Но, ако иска да умре и да се не връща на земята, смъртта не е на място. Смъртта подразбира да се измени едно състояние в друго. сега да остане хубава ^{та} мисъл, върху знанието всички трябва да се радваме в сегашния век. Всички имате повече знания. Убави неща има в книгите, четете ги, учете ги. Но вие не оценявате хубавите работи. Ие, когато срещнем един красив човек, не го оцениваме. В какво седи красотата на една мома? Тя се дължи в известни черти. Когато тия черти се изгубят, красотата изчезва. Има една вътрешна целокупност, които не трябва да се изменя. Всяка сутрин като станем трябва да гледаме красивите линии на нашето лице. Никой път хората турят триъгълника на челото, но този триъгълник включва човешкото лице. И всичките възможности, зъначи тук разумното в светлината и в топлината, всичките възможности, които са скрити, не един човек да погрози. След всяко погрозняване трябва да дойде една вътрешна красота. Погрозняването става ноще. След всяка нощ, на следующия ден човешкото лице трябва да има извесетен израз, известна красота. Погледнеш да видиш устойчивост в погледа, да няма раздояване. Ловецът като види заекът за какво мисли. Ако види заека мисли да вдигне пушката. Онзи ловец, който има знание, като види заека сложи пушката. Онзи ловец като види онзи слом, да сложи пушката на земята. Ако дигне пушката и гръмне, неговата глава ще страда. Онзи добрият ловджия казва: Като изправи пушката казва: Да сега стрелях, но няма да стрелям вече, какво трябва да прави? "оже да вземеш перото да пишеш. Ще вземеш цигулката, ще свириш. Ще извадиш нотите ще пееш. Ако детето плаче, не вземеш, ще изпееш една песен. Ако му изпееш една песен, веднага ще престане. Мене ми разправяше един приятел, лекар, оставили го една вечер да гледа детето. Жена му отишла на представление, и той останал сам с детето. И казва: "Ато че всички дяволи влязоха в него. Плаче, не може да се умири. Че го носих насам натам. Ще се разпокъса от плач, да му пея не мога." Тай-после дойде момент да се моля. След като се помолих, утижна. За пръв път почувствувах какво нещо е човек да се моли от зор. Не ми е приятно, като се помолих да употребя едно средство, като

не може. То е лесна работа. Аз знаех как се помолих. Да се помолиш, то е цила музика. Трябва хармония между чувствата и ~~твоите~~ мисли. Под думата пеене, аз разбирам да знаеш да говориш сладко. Като говориш, музика има. Аз разбирам човешката реч, тя е музика. Тя има две страни. Едната е вътрешната страна, музикалната страна, която трябва да се изрази чрез ~~външния~~ говор. Казваш: Аз не искам да пея. Ти говориш и туй говорене трябва да бъде музикално. Сега говоренето почти няма музика, то е състояние на грешни хора. За бъдеще какви две думи, три думи, изпей ги. Преди няколко дена вземам, че пея български думи: Момък казва на някоя мома: Ти не разбиращ какво нещо е животъ. Аз като започнах да пея, исках да дам израз. Той казва, че не разбира живота, тя казва: Знаеш ли аз защо не разбирам живота? Баща ми беше се оженил за една млада мещеха, тя беше много зла, умори баща ми, взе всичко, изпъди ме на улицата, затова станах груба. Като пея това, че всички слушат. Всичките тонове съвпадат. Тогава всичко придобива смисъл. На кой от вас бащата не се е оженил за тази зла мещеха, за тази красива мещеха. В човека има една неестествена мисъл, едини неестествени чувства. Кой е млад? Ами, че в тебе действува една нова мисълново чувство, веднага ти напуснеш дома си, баща си те изпъди. Тебе ти хрумне групавата идея в ума, да напуснеш баща си, да тръгнеш по тази младата мещеха. Какво ще стане с тебе? Ще стане туй, което стана с онзи син, който напусна баща си. Един ден и ти ще се върнеш. Това са все обяснения да покажем лошото на тази. У нас доброто преодолява. Не е лошото. В нас Бог е вложил добро, вложил е в нас най-хубавите възможности, които той е намислил и всичко туй трябва да се разработва. Туй, което е вложено в нас, всяка една душа, цената на душата зависи от онова, което трябва да се разработва. Туй е нашата любов, да разработваме дарбите, които Бог ни е дал. Нико в света да не е в състояние нас да ни спъне. Ни глад ни сиромашия, ни хорско мнение. Единственото нещо трябва да развием бъдещето на човека. Някой ще каже, че какво има в мене? В тебе има толко хубави работи. Едно велико богатство има вложено в тебе. Не очакай твоето богатство отвън. Туй богатство е в тебе.

Когато изясняваме нещата за човешкия нос, трябва да има нещо реално. Някой път човек може да се обезсърчи, който не знае. Някой път човек може да прецени. Има две опасности: Някой път човек подценява, на а някой път надценява. Една ясна представа трябва да имаме за онова, което е в дадения случай в нас. Трябва да

да знаеш, че ние живеем в ~~Божественото съзнание.~~Ще се изправиш и ще кажеш, че знам. Хубаво е да знаеш нещо, но не знаеш онова в същността, което трябва да знаеш. Ти искаш да бъдеш добър, добър си донякъде. Но ква трябва да бъде твоята доброта? Ти не ни спъва. Ти нямат добродостта на ония, светии, които са завършили живота си. Но като се спречкаш в ~~Божественото съзнание~~, да чувствуваш любовта на Бога, които трепти. Усещаш Неговия свещен трепет у него да лъжа. Ако ти, за любовта към Бога не може да спреш и искаш да направиш нещо лошо. Лошото не е в твоето естество. Второто естество е такова. Но не е в естеството на человека да греши. В греха няма никаква облага. Първоначално може да има облага, но после идват страданията. Истинската облага е от туй, което Бог е вложил в нас, туй, което Бог е вложил в нас, то е вложено в всичките хора. Туй, което всичките хора имат, то един ден ще бъде нашо. И това, което ние имаме един ден ще бъде тяхно. Всичко онова, което хората съдържат в себе си, като го разработят, един ден и ние ще се ползваме от него. И от онова, което аз съм изработил, другите ще се ползват. Всичките блага, които Бог е вложил, в хората ще се ползват всички от тях. Оне

нека в един човек не може да се изявят всичките добродетели. В милионни същества с хиляди векове трябва да работят, за да се развие всичкото Божие благо. Сега жаз туй, което аз мога да ви кажа. Всеки казва: Слушай ме. Да слушаш един цар разбирам, но да слушаш един падарин?! Падаринът като дойде ще каже: Ще минеш 4-5 крачки подалеч от плета на лозето. Царят в какво ще го слушам? Има известни закони, които не можем да пристъпим. Ние сме в природата, и Бог турил известни закони, пътища, ще го слушаме. Ако ходим по неговите пътища, ние ще придобием всичко. Ако слушаме падарина какво ще придобием? Аз ви похваливам падарите вие много ги слушате. Яма някой от вас, който да не е слушал падарина. Хубаво е. Аз нямам нищо против туй. Похваливам всички, които слушате падарина. Но човек от слушането на един падарин, нищо няма да придобие. Той ще му каже: 4-5 крачки от границата на лозето. Но като слушаш един цигулар, като слушаш един професор, казват: 4-5 крачки назад. Професорът мяза на онзи стопанин, който като мнене, казва: Отбийте се в градината; седнете, донесете от плодовете. Но е по-хубаво да слушаш падарина, който казва: Да бъдеш 5 крачки от градината или да слушаш стопанина, който казва: Седни и си почини. Но е по-хубаво да слушаш падарина или стопанина. Стопанинът е този, който казва: Тази сурин да влезеш в градината ми и да си починеш.

ОТЧЕ НАШ.